

عنوان مقاله:

شواهدی جدید از رابطه اندازه دولت و رشد اقتصادی ایران: کاربرد مدل سه رژیم رگرسیون آستانه ای

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشها و سیاست های اقتصادی، دوره 28، شماره 93 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

حسن خداویسی - Urmia University

احمد عزتی شورگلی - Urmia University

خلاصه مقاله:

چکیده: طی دو قرن اخیر نقش دولت و ترکیب مخارج دولت در اکثر کشورهای دنیا تغییر کرده است. از نظر تئوریک بین اقتصاددانان در مورد اندازه دولت و میزان دخالت دولت در اقتصاد اتفاق نظر وجود ندارد. در یک طرف کلاسیک ها و طرفداران بازار آزاد معتقد به دولت کوچک و دخالت کم و در سمت و سوی دیگر سوسیالیست ها و کینز اعتقاد به دخالت زیاد و دولت بزرگ دارند. این مطالعه با استفاده از داده های دوره زمانی ۱۳۴۶-۱۳۹۶ و با به کارگیری آزمون ریشه واحد غیرخطی جانر و هانسن ۲۰۰۱، آزمون هم انباشتگی غیرخطی اندرس و سیکلوس ۲۰۰۱ و مدل رگرسیون آستانه ای هانسن و بر پایه مطالعه آنامان (۲۰۰۴) درصد برآورد محدوده اندازه بهینه دولت برای اقتصاد ایران از طریق تخمین یک رگرسیون غیرخطی سه رژیمی شده است. نتایج این مطالعه نشان می دهد که محدوده اندازه بهینه دولت از منظر مخارج جاری (نسبت مخارج جاری دولت به تولید ناخالص داخلی) در اقتصاد ایران در بازه ۱۲/۱۰ تا ۲۵/۱۸ درصد قرار دارد و این محدوده برای اندازه دولت از منظر مخارج عمرانی برابر با ۳۲/۴ تا ۰۵/۹ است. همچنین درجه انباشتگی و هم انباشتگی متغیرهای مورد استفاده از فرایند غیرخطی خودرگرسیون آستانه تبعیت می کند، به نحوی که اولاً بعضی از متغیرهای اقتصادی در ایران متناسب با وضعیت قرارگرفته شده دارای درجه انباشتگی متفاوتی هستند، همچنین شوک های کاهشی نسبت به شوک های افزایشی، انحراف بیشتری را در مسیر بلندمدت رشد اقتصادی ایجاد می کنند.

کلمات کلیدی:

Keywords: Government size, Threshold regression, Neo-classical growth model, nonlinear integration and co-integration

اندازه دولت، رگرسیون آستانه ای، مدل رشد نئوکلاسیک، انباشتگی و هم انباشتگی غیرخطی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2022492>

